

การแปลและการทดสอบคุณสมบัติการวัดทางจิตวิทยาของแบบวัดบุคลิกภาพ
ความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวกและเชิงลบ (ฉบับภาษาไทย)
Translation and psychometric properties testing of the positive
and negative perfectionism scale (Thai version)

อาภากร เปรี๊ยะนัม* และ ศันสนีย์ รุ่งรัตน์ธวัชชัย**

Arpakorn Prewnim* and Sansani Runggrattawatchai**

*คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

**สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

*Faculty of Nursing, North Bangkok University

**School of Nursing, Sukhothai Thammathirat Open University

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อแปลและทดสอบคุณสมบัติการวัดทางจิตวิทยาของแบบวัดบุคลิกภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวกและเชิงลบ (ฉบับภาษาไทย) ขั้นตอนการวิจัยมี 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การแปลและตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาเชิงวัฒนธรรมโดยแปลแบบไปข้างหน้าและแปลย้อนกลับ ประยุกต์ใช้ร่วมกับกระบวนการแปลและการปรับด้านวัฒนธรรม และทดลองใช้ และระยะที่ 2 การหาความเที่ยงของแบบวัด ผลการวิจัยได้แบบวัดบุคลิกภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวกและเชิงลบ ฉบับภาษาไทย ที่มีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเชิงวัฒนธรรม เท่ากับ 1.00 และมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคทั้งฉบับ เท่ากับ 0.943 โดยแบบวัดบุคลิกภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวกมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.925 ส่วนแบบวัดบุคลิกภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงลบมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.914

คำสำคัญ: แบบวัดบุคลิกภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบ, ความเที่ยง, ความตรงตามเนื้อหา

Abstract

The purposes of this research were to translate and to examine psychometric properties of the positive and negative perfectionism scale (Thai version [PNPS-Thai version]). The research process consisted of two phases: **Phase 1:** Translation and determination of the cultural content validity of the PNPS-Thai version using a process of forward and reverse translation that was applied in conjunction with translation and cultural adjustment processes. **Phase 2:** Determination of the reliability of the PNPS-Thai version. The research results showed that the content validity index for cultural content of the PNPS-Thai version was 1.00 and the Cronbach's alpha coefficient of the total scale was 0.943. The Cronbach's alpha coefficient of the positive perfectionism scale was 0.925, and the negative perfectionism scale was 0.914.

Keywords: Positive and Negative Perfectionism Scale, Reliability, Content Validity

ความสำคัญของปัญหา

บุคลิกภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบ (Perfectionism) เป็นลักษณะที่บุคคลตั้งเป้าหมายชีวิตในอุดมคติ และพยายามทำให้บรรลุเป้าหมายที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างน้อย รวมถึงประเมินตนเองสูงเกิน ทำให้มีความพึงพอใจในผลการปฏิบัติงานของตนเองน้อย ทั้งนี้ Terry-Short และคณะ (1995) กล่าวว่า ความนิยมความสมบูรณ์แบบมี 2 รูปแบบ คือ ความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวก (positive perfectionism) ซึ่งเป็นลักษณะของบุคคลที่ตั้งความคาดหวังและมาตรฐานในการปฏิบัติค่อนข้างสูง แต่อยู่บนพื้นฐานแห่งความเป็นจริง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตนเอง มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำคัญรับผิดชอบ การเอาชนะต่อการผัดวันประกันพรุ่งของตนเอง เห็นคุณค่าในตนเอง และมีความพึงพอใจในชีวิต ยอมรับตนเอง รับรู้ว่าตนมีความสามารถ ความรับผิดชอบ และมองโลกในแง่ดี ส่งผลต่อการทำงานโดยเฉพาะการปรับตัวและความสำเร็จในอาชีพ (Melrose, 2011; Ocampo et al., 2020; Kundi et al., 2022) และอีกรูปแบบคือ ความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงลบ (negative perfectionism) เป็นการเฝ้ามองความสมบูรณ์แบบที่ไม่สิ้นสุด บุคคลตั้งความ

คาดหวังและมาตรฐานการปฏิบัติสูงเกินความเป็นจริง วิตกกังวลต่อความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น และกลัวการถูกประเมินทางลบจากสังคม ทั้งนี้ ผู้ที่ต้องปฏิบัติงานบนความคาดหวังในการเป็นต้นแบบที่ดีให้แก่ผู้อื่นมีแนวโน้มที่จะมีบุคลิกภาพแบบนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงลบ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความกดดันทางจิตใจ เกิดความวิตกกังวลต่อการวิพากษ์วิจารณ์ของสังคมในระดับสูง ส่งผลให้เกิดความรู้สึกทุกข์ จะแสดงออกผ่านพฤติกรรม เช่น มีการตั้งเป้าหมายที่เกินจริงอยู่ตลอดเวลา การครุ่นคิด การไม่เคยรู้สึกพึงพอใจในการปฏิบัติงานของตนเองและผู้อื่น การหลีกเลี่ยงที่จะถูกวิพากษ์วิจารณ์จากบุคคลอื่น และการปฏิเสธความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น ทำให้มีแนวโน้มที่จะเกิดภาวะเครียดสูง ไม่ยอมรับความจริงที่เกิดขึ้น มองโลกในแง่ลบ และไม่มีความสุขในการปฏิบัติงานและการดำเนินชีวิตประจำวัน จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีความนิยมความสมบูรณ์แบบแบบเชิงลบสูงจะมีความวิตกกังวลต่อการวิพากษ์วิจารณ์ของสังคมมากกว่าผู้ที่มีความนิยมความสมบูรณ์แบบแบบเชิงลบที่น้อยกว่า จึงมีความจำเป็นในการส่งเสริมบุคลิกภาพเชิงบวกเพื่อให้เกิดความผาสุก

ทางใจซึ่งความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผาสุกทางจิตใจ (จิตอาสา ดวงทิพย์, 2562)

การส่งเสริมบุคลิกภาพในเชิงบวกเป็นการป้องกันและลดผลกระทบที่มีต่อปัญหาสุขภาพจิตที่อาจเกิดขึ้น มีความสำคัญอย่างยิ่งในด้านสุขภาพจิต ดังนั้น การประเมินบุคลิกภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวกและความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงลบ จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยตรวจจักษภาพผิดปกติทางจิต หรือความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคลเบื้องต้น เช่น ความเครียดทั้งจากทางสังคม และการทำงาน หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิต อาจส่งผลต่อปัญหาสุขภาพจิตในระยะยาว เช่น ภาวะซึมเศร้า ความพึงพอใจในชีวิตต่ำ โรคนอนไม่หลับ ไม่เกรน พฤติกรรมย้ำคิดย้ำทำ บุคลากรทางสุขภาพจึงควรให้ความสำคัญกับการประเมินบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อปัญหาสุขภาพจิตอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งนำมาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทางสุขภาพจิตให้สอดคล้องกับสภาพของแต่ละบุคคล ทำให้มีผลดีในการรักษาและดูแลสุขภาพจิต รวมทั้งวิเคราะห์และพัฒนานโยบายสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตของชุมชนในสังคมไทย

ปัจจุบันมีการนำแบบวัดบุคลิกภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวกและความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงลบ (Positive and Negative Perfectionism Scale [PANPS] ของ Terry-Short และคณะ (1995) ไปใช้และแปลเป็นภาษาต่าง ๆ ในหลายประเทศ เช่น อิหร่าน (Besharat, 2009) ออสเตรเลีย (Egan et al., 2011) สาธารณรัฐประชาชนจีน (Zhou et al., 2016) เนื่องจากมีคำถามที่สั้น เข้าใจง่าย และจำนวนข้อที่เหมาะสม แต่ในประเทศไทย ยังไม่พบรายงานการศึกษาที่ใช้แบบวัดบุคลิกภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวกและความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงลบ ผู้วิจัยจึงสนใจนำแบบวัดบุคลิกภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวกและความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงลบจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ

มาแปลเป็นภาษาไทยเพื่อนำไปใช้ในการประเมินสภาพผิดปกติทางจิต หรือความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคล

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. แปลแบบวัดบุคลิกภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวกและความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงลบจากต้นฉบับภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย
2. ทดสอบคุณสมบัติการวัดทางจิตวิทยาของแบบวัดบุคลิกภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวกและความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงลบ (ฉบับภาษาไทย) ในด้านความตรงตามเนื้อหาเชิงวัฒนธรรม และความเที่ยง

วิธีดำเนินการวิจัย

ชนิดของการวิจัย เป็นการพัฒนาเครื่องมือวิจัย (Research instrument development) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ใน 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การแปลแบบวัดบุคลิกภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวกและความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงลบจากต้นฉบับภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ขั้นตอนในการแปลแบบไปข้างหน้าและแปลย้อนกลับ (forward-and-backward translation) ของ Brislin (1970) ร่วมกับกระบวนการแปลและการปรับด้านวัฒนธรรม (translation and cultural adaptation process) (นันทภา สวัสดิพานิช และสุจิตรา เทียนสวัสดิ์, 2554) และทดลองใช้ ระยะนี้ได้ดำเนินการใน 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาานิยาม ทฤษฎี จากเอกสารแบบทดสอบ หนังสือ วารสาร บทความวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการวิเคราะห์หาแนวทางในการใช้แบบวัดฯ จากนั้นจึงกำหนดจุดมุ่งหมายในการใช้ โดยศึกษาและทำความเข้าใจแบบวัดฯ ที่เป็นต้นฉบับ และขออนุญาตเพื่อขอใช้แบบวัดฯ ในการแปล

โดยการส่งเอกสารขออนุญาตตามที่อยู่ที่แจ้งไว้

ขั้นตอนที่ 2 การแปลเป็นภาษาไทย ผู้วิจัยแปลแบบวัดบุคลิกภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวกและเชิงลบจากต้นฉบับภาษาอังกฤษชื่อ the Positive and negative Perfectionism Scale [PANPS] ของ Terry-Short และคณะ (1995) ซึ่งผู้วิจัยได้รับอนุญาตให้แปลเป็นภาษาไทยได้จาก Glynn Owens จากการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ไปที่ mujg.owens@auckland.ac.nz การแปลใช้วิธีการแปลแบบสมมาตร (symmetrical translation approach) ซึ่งยึดความเท่าเทียมกันระหว่าง 2 ภาษา คำนึงถึงความหมายที่ถูกต้อง ภาษาที่นิยมใช้กันทั่วไป และการใช้ในชีวิตประจำวันของชุดต้นฉบับภาษาอังกฤษ และที่แปลเป็นภาษาไทยโดยเน้นคำที่มีความหมายสอดคล้องกับบริบทของคนไทย จึงได้แบบวัดฯ ฉบับภาษาไทยฉบับที่ 1 (TL)

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบการแปลเป็นภาษาไทยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยส่งแบบวัดฯ ฉบับภาษาไทย (TL) ที่ได้จากขั้นตอนที่ 2 ให้คณะผู้ทรงคุณวุฒิ **ชุดที่ 1** จำนวน 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ด้านการพยาบาล 1 คน และอาจารย์พยาบาลในสาขาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช 2 คน ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษในการเป็นอาจารย์ที่จัดการเรียนการสอนมากกว่า 10 ปี และ/หรือเคยพำนัก/ศึกษาในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักอย่างน้อย 3 ปี ผู้ทรงคุณวุฒิได้ตรวจสอบความหมาย ความถูกต้อง การใช้ภาษา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในการแปล และความสอดคล้องกับวัฒนธรรมเมื่อสิ้นสุดขั้นตอนนี้ได้แบบวัดฯ ภาษาไทย 3 ฉบับ เรียกว่า ฉบับ T1, T2 และ T3 จากนั้นทำการรวบรวมผลการแปลแสดงเป็นตารางเพื่อให้ง่ายในการเปรียบเทียบผลการแปลและทำการตรวจสอบแบบวัดฯ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ **ชุดที่ 2** จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นอาจารย์พยาบาลในสาขาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช 2 คน และนักจิตวิทยา 1 คน โดยนัดหมายการประชุมประมวลผลการแปล ตรวจสอบความ

ถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในการแปล ผู้วิจัยเป็นผู้บันทึกการประมวลผลการแปล นำการอภิปรายกับผู้ทรงคุณวุฒิ และปรับแก้ไขตามคำแนะนำ และข้อสรุปจากการอภิปราย ทำให้ได้แบบวัดฯ รวมเป็น 1 ฉบับ เรียกว่า ฉบับ T123

ขั้นตอนที่ 4 การแปลย้อนกลับจากภาษาไทย (T123) เป็นภาษาอังกฤษ (backward translation) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ **ชุดที่ 3** จำนวน 3 คน ผู้ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา 1 คน อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี 1 คน และอาจารย์พยาบาลในสาขาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช 1 คน ผู้ซึ่งเชี่ยวชาญทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี และมีความรู้ความชำนาญทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนมากกว่า 5 ปี และ/หรือสำเร็จในระดับปริญญาเอกในหลักสูตรนานาชาติ ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คนไม่เคยเห็นแบบวัดฯ ชุดต้นฉบับมาก่อนเพื่อลดอคติในการแปลย้อนกลับ หรือความลำเอียงของข้อมูล ผลจากขั้นตอนนี้ได้แบบวัดฯ ภาษาอังกฤษฉบับแปลย้อนกลับ จำนวน 3 ฉบับ เรียกว่า ฉบับ E1, E2 และ E3 แล้วเปรียบเทียบแบบวัดฯ ฉบับต้นฉบับกับฉบับแปลย้อนกลับในประเด็นความเหมือนและความแตกต่างกัน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมทั้งภาษาและวัฒนธรรม เปรียบเทียบผลการแปล และทำการตรวจสอบแบบวัดฯ ฉบับภาษาอังกฤษที่แปลกลับจากภาษาไทยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ **ชุดที่ 4** จำนวน 2 คน ซึ่งเป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกในหลักสูตรนานาชาติ พบว่ามีการใช้คำที่มีความหมายเหมือนกัน แต่มีความแตกต่างกันในการเขียนรูปประโยคเพียงเล็กน้อย จึงได้ปรับปรุงประโยคโดยเลือกใช้คำที่เหมาะสมกับบริบทของคนไทยมากที่สุด จากนั้นส่งกลับไปยังผู้ทรงคุณวุฒิ ชุดที่ 3 อีกครั้ง เมื่อทุกคนเห็นด้วยกับแบบวัดฯ ฉบับแปลย้อนกลับฉบับล่าสุด ทำให้ได้แบบวัดฯ รวมเป็น 1 ฉบับ เรียกว่า ฉบับแปลย้อนกลับ (E123)

ขั้นตอนที่ 5 พิจารณาคุณภาพของการเกิด

ความเท่าเทียมกันของแบบวัดฯ ที่นำมาใช้ในบริบทที่ต่างกับต้นฉบับ โดยผู้เชี่ยวชาญ **ชุดที่ 5** ซึ่งเป็นเจ้าของภาษาหรืออาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศมากกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน เปรียบเทียบแบบวัดฯ ฉบับแปลย้อนกลับ (E123) กับต้นฉบับ พิจารณาความเหมาะสมภาษาและวัฒนธรรม โดยตรวจสอบภาษา ฉบับแปลย้อนกลับ (E123) กับฉบับภาษาอังกฤษต้นฉบับ โดยจัดทำเป็นตารางเพื่อสะดวกในการเปรียบเทียบ และตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและวัฒนธรรมในรูปแบบการหาค่าความตรงตามเนื้อหาของแบบวัดฯ โดยหาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ หรือเนื้อหา โดยให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหาและวัฒนธรรม ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหาและวัฒนธรรม และให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อนั้นได้ไม่มีความตรงเชิงเนื้อหาและวัฒนธรรม (Rovinelli & Hambleton, 1976)

ผู้วิจัยจึงได้ส่งแบบวัดฯ ฉบับแปลย้อนกลับ (E123) ไปยังเจ้าของแบบวัดฯ ต้นฉบับอีกครั้ง และได้รับการตอบกลับทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์จากเจ้าของแบบวัดฯ รวมทั้งจากการที่ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 คนเห็นด้วยกับแบบวัดฯ ฉบับแปลย้อนกลับ (E123) แล้ว ผู้วิจัยจึงเห็นว่าแบบวัดฯ ฉบับต้นฉบับ และฉบับแปลย้อนกลับ (T123) มีความหมายเหมือนกัน

ขั้นตอนที่ 6 การทดสอบเครื่องมือวิจัยเบื้องต้น ภายหลังจากได้แบบวัดฯ ฉบับภาษาไทยที่เป็นฉบับทดลองใช้เพื่อทดลองใช้ กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และได้ปรับภาษาเล็กน้อยให้สามารถเข้าใจคำถามในแบบวัดฯ ยง่ายขึ้น

ระยะที่ 2 การหาความเที่ยงของแบบวัดบุคลิกภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวกและความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงลบ (ฉบับภาษาไทย) เป็นขั้นตอนที่ 7 การตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงของแบบวัดฯ ฉบับทดลองใช้ โดยนำไปหาความเที่ยง (Reliability)

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง การศึกษาผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ รหัสโครงการ SS1-05-2566-01 ทั้งนี้ ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินการวิจัยแก่กลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งการรักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคล การนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม และให้สิทธิในการตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยโดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชาชนไทยทั่วไปที่มีอายุระหว่าง 18-60 ปี ที่ไม่มีปัญหาสุขภาพจิต

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2,662 คน เลือกแบบตามสะดวก

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้การตอบแบบออนไลน์ (online) และแบบตอบในกระดาษ (Paper & Pencil) และสัมภาษณ์ผู้ตอบแบบสอบถามเพิ่มเติมจำนวน 30 คน เกี่ยวกับความเข้าใจในข้อคำถามแต่ละหัวข้อและการเลือกตอบ ให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษา และจำนวนในแบบสอบถาม แล้วนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรม Mplus ประมาณค่าความเที่ยงตามเงื่อนไขของวิธีการประมาณค่า ของ Beaton และคณะ (2000) และ Asgari และ Kramer (2008)

ผลการวิจัย

1. **ผลการแปลเป็นภาษาไทย** ได้แบบวัดบุคลิกภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวกและความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงลบ ฉบับภาษาไทย ที่มีจำนวนข้อ องค์ประกอบ ระบบการให้คะแนน และการแปลผลเป็นไปตามแบบวัดของต้นฉบับภาษาอังกฤษ ดังนี้

แบบวัดฯ จำนวน 40 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามเชิงบวก 20 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 3, 6, 9, 14, 16, 18, 19, 21, 23, 24, 25, 28, 29, 30, 32, 34, 35, 37 และ 40 ข้อคำถามเชิงลบ 20 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 15,

17, 20, 22, 26, 27, 31, 33, 36, 38 และ 39 การตอบใช้มาตรประมาณค่า 5 ระดับ และกำหนดคะแนนดังนี้ ข้อคำถามเชิงบวกมีคะแนนตั้งแต่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5) เห็นด้วย (4) ไม่รู้ (3) ไม่เห็นด้วย (2) และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1) ส่วนข้อคำถามเชิงลบมีคะแนนตั้งแต่ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5) ถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1)

การแปลผล แยกแปลขององค์ประกอบเชิงบวก และเชิงลบซึ่งมีคะแนนที่เป็นไปได้อยู่ในช่วงตั้งแต่ 20 ถึง

100 ค่าที่สูงแสดงถึงความสมบูรณ์แบบเชิงบวกและเชิงลบ ที่มากขึ้น Terry-Short และคณะ (1995) ได้แบ่งการแปลผล เป็น 2 ระดับ ดังนี้ ความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวกระดับมาก คะแนนมากกว่า 69 ระดับน้อย คะแนนน้อยกว่า 69 ส่วนความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงลบระดับมาก คะแนนน้อยกว่า 69 ระดับน้อย คะแนนมากกว่า 69 ตัวอย่าง ผลของการแปลบางข้อจากภาษาอังกฤษ เป็นภาษาไทย มีดังในตาราง 1

ตาราง 1 เปรียบเทียบตัวอย่างข้อคำถามจากแบบสอบถามต้นฉบับ และฉบับภาษาไทย

ต้นฉบับ ภาษาอังกฤษ (PANPS)	ฉบับภาษาไทย (PNPS-Thai version)
When I start something, I feel anxious that I might fail.	เมื่อเริ่มทำสิ่งต่าง ๆ ฉันรู้สึกกังวลว่าตนเอง อาจจะล้มเหลว
I set impossibly high standards for myself.	ฉันตั้งมาตรฐานสำหรับตนเองไว้ในระดับสูง
Producing a perfect performance is a reward in its own right.	การสร้างหรือผลิตผลงานที่สมบูรณ์แบบ เป็นรางวัลในตัวของมันเอง
I know the kind of person I ought or want to be, but feel I always fall short of this.	ฉันรู้ว่าฉันควรจะเป็นคนแบบใด แต่ฉันมักรู้สึกที่ว่า ตัวเองยังไม่สามารถทำสิ่งนั้นได้
As a child however well I did, it never seemed good enough to please my parents.	เมื่อฉันเป็นเด็ก ไม่ว่าฉันทำได้ดีแค่ไหน แต่ก็ไม่เคยดีพอ ที่จะทำให้พ่อแม่ของฉันพึงพอใจได้เลย

2. ผลการประเมินคุณภาพ การตรวจสอบความเท่าเทียมกัน (Equivalence) ในการแปลข้อความแต่ละข้อมีโครงสร้างที่เปรียบเทียบกับจากการใช้กระบวนการประเมินความเท่าเทียมกันระหว่างแบบวัดที่เป็นภาษาต้นฉบับและภาษาเป้าหมาย โดยทั้งฉบับพบว่ามีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (Index of item objective congruence [IOC]) เท่ากับ 1.00 ในทุกคู่ที่เปรียบเทียบกัน ดังต่อไปนี้

- 1) แบบวัดฯ ต้นฉบับ (Forward translation) ภาษาอังกฤษ กับแบบวัดฯ ฉบับแปลเป็นภาษาไทย (TL)
- 2) แบบวัดฯ ฉบับภาษาไทย (TL) กับฉบับแปลกลับเป็นภาษาอังกฤษ (ฉบับ E123)
- 3) แบบวัดฯ ฉบับภาษาอังกฤษ (E123) กับต้นฉบับ

2. แบบวัดฯ ฉบับภาษาไทย มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคทั้งฉบับ เท่ากับ 0.943 ในองค์ประกอบแบบเชิงบวกและแบบเชิงลบ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.925 และ 0.914 ตามลำดับ

โดยสรุป แบบวัดคุณภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวกและเชิงลบ (ฉบับภาษาไทย) มีความตรงตามเนื้อหาเชิงวัฒนธรรมและเชิงโครงสร้าง และมีความเที่ยงที่เหมาะสมสำหรับประชาชนทั่วไปที่มีอายุระหว่าง 18-60 ปี สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวัดคุณภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวกและเชิงลบด้วยตนเอง

การอภิปรายผลการวิจัย

1. ในการแปลและหาความเที่ยงของแบบวัดฯ ฉบับภาษาไทย ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบเรื่องความเท่าเทียมกันเพื่อให้การวัดคุณลักษณะของตัวแปรมีโครงสร้างที่เปรียบเทียบกันได้ ผลงานวิจัยมีความน่าเชื่อถือตามเกณฑ์ของ Beaton และคณะ (2000) ดำเนินการแปลด้วย

วิธีการแปลแบบไปข้างหน้าและแปลย้อนกลับ ของ Brislin (1970) ประยุกต์ใช้ร่วมกับกระบวนการแปลและการปรับด้านวัฒนธรรม ของ นันทกา สวัสดิพานิช และสุจิตรา เทียนสวัสดิ์ (2554) พบว่า ผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการประเมินความเท่าเทียมกันระหว่างแบบวัดที่เป็นภาษาต้นฉบับและภาษาเป้าหมาย จากการปรับเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรม คือ

1.1 มีความเท่าเทียมกันในความหมาย (semantic equivalence) เนื่องจากการแปลจากภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต้นฉบับ เป็นภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาเป้าหมาย และการแปลย้อนกลับมีความหมายเท่าเทียมกัน

1.2 มีความเท่าเทียมกันในการใช้สำนวน (idiomatic equivalence) ในการแปลของแบบวัดฯ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการแปลได้แนะนำ และใช้สำนวนหรือรูปแบบภาษาไทยให้สอดคล้องกับการใช้ภาษาไทย

1.3 มีความเท่าเทียมกันด้านประสบการณ์ (experiential equivalence) เป็นความเท่าเทียมกันในเรื่องของประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของวัฒนธรรมในประเทศไทย

1.4 มีความเท่าเทียมกันในกรอบแนวคิด (conceptual equivalence) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกบุคคลในสาขาวิชาชีพพยาบาล และเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทั้งด้านภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต้นฉบับ และเป็นภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาเป้าหมาย มีความรู้ด้านมโนคติ (concept) และทฤษฎีที่เป็นโครงสร้างของแบบวัดฯ ทำให้ออกจากจะมีความเท่าเทียมกันในด้านภาษา ยังมีความเท่าเทียมกันในกรอบแนวคิด

2. แบบวัดฯ ฉบับภาษาไทย ผ่านการตรวจความตรงตามเนื้อหาเชิงวัฒนธรรม มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา เท่ากับ 1.00 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กล่าวว่า แบบประเมินที่มีผู้เชี่ยวชาญ

ในการตรวจสอบดัชนีความตรงตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ควรมีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหามากกว่า 0.90 ขึ้นไป (Yusoff, 2019)

3. แบบวัดฯ ฉบับภาษาไทย มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคทั้งฉบับเท่ากับ 0.943 โดยแบบวัดบุคลิกภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวกมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.925 ส่วนแบบวัดบุคลิกภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงลบมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.914 สอดคล้องกับการศึกษาของ Besharat (2005) ที่พบว่า แบบวัดบุคลิกภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวกมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.89 และเชิงลบมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.86 สอดคล้องกับการศึกษาของ Haase และคณะ (2002) พบว่า แบบวัดบุคลิกภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบเชิงบวกมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.84 และเชิงลบมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.83 รวมทั้งการศึกษาของ Egan และคณะ (2011) ที่มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค อยู่ระหว่าง 0.86 - 0.90

4. ในการหาความเที่ยง ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2,662 คนซึ่งเพียงพอในการประมาณค่าตามทฤษฎีการทดสอบดั้งเดิม (classical test theory) และทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ (item response theory) ที่กล่าวว่าต้องมีขนาดตัวอย่างมากกว่า 500 คน เพื่อให้ได้ค่าประมาณที่แม่นยำสำหรับค่าพารามิเตอร์ (Lord & Novick, 1968)

ข้อเสนอแนะ

1. แบบวัดบุคลิกภาพความนิยมความสมบูรณ์แบบที่แปลเป็นภาษาไทยนี้สามารถเป็นตัวเลือกเพื่อนำไปเป็นเครื่องมือตรวจสอบสภาพผิดปกติทางจิต หรือความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับบุคคลเบื้องต้นที่บุคลากรทางสุขภาพ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญกับการประเมินบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อปัญหาสุขภาพจิตเพื่อนำมาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทางสุขภาพจิตให้เหมาะสมกับของแต่ละบุคคล รวมทั้งสามารถนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์และพัฒนานโยบายสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตของชุมชนหรือสังคมไทยต่อไป

2. การออกแบบและสร้างคำถามที่เหมาะสมสำหรับคนไทยเป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการประเมินความคิดเห็นที่ต้องคำนึงถึงเสถียรภาพและความน่าเชื่อถือของแบบประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพและความน่าเชื่อถือในการใช้ประโยชน์ต่อไปในงานวิจัยและการบริหารในระดับต่าง ๆ ทั้งนี้ แบบวัดนี้มีข้อคำถามจำนวน 40 ข้อ ซึ่งทฤษฎีการทดสอบดั้งเดิม และทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบกล่าวว่า จำนวนข้อคำถามที่มีความเหมาะสมไม่ควรมีความยาวของข้อคำถามมากเกินไป ควรมีประมาณ 30 ข้อ (Akour & AL-Omari, 2013; Sahin & Anil, 2017) จึงควรพัฒนาในการลดความยาวของข้อคำถามในแบบวัดฯ ฉบับภาษาไทย โดยคงความตรงตามเนื้อหา ความตรงเชิงโครงสร้าง และความเที่ยง ให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- จิตาภา ดวงทิพย์. (2562). ปัจจัยพยากรณ์ความผาสุกทางจิตใจของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาจิตวิทยา]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นันทกา สวัสดิพานิช และสุจิตรา เทียนสวัสดิ์. (2554). การแปลเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัยข้ามวัฒนธรรม: เทคนิคและประเด็นที่ต้องพิจารณา. *วารสารสภาการพยาบาล*, 26(1), 19-28.
- Akour, M., & AL-Omari, H. (2013). Empirical investigation of the stability of IRT item-parameters estimation. *International Online Journal of Educational Sciences*, 5(2), 291-301.
- Asgari, A., & Kramer, J. M. (2008). Construct validity and factor structure of Persian occupational self-assessment. *Occupational Therapy in Health Care*, 22(1), 2-3.
- Beaton, D. E., Bombardier, C., Guillemin, F., & Ferraz, M. B. (2000). Guidelines for the process of cross-cultural adaptation of self-report measures. *Spine*, 25(24), 3186-3191.
- Besharat, M. A. (2005). Evaluating psychometric properties of Farsi version of the positive and negative perfectionism scale. *Psychological Reports*, 97(1), 33-42.
- Besharat, M. A. (2009). Reliability and factor validity of a Farsi version of the positive and negative perfectionism scale. *Psychological Reports*, 105(1), 99-110.
- Brislin, R. W. (1970). Back-translation for cross-cultural research. *Journal of Cross-cultural Psychology*, 1(3), 185-216.
- Egan, S., Piek, J., Dyck, M., & Kane, R. (2011). The reliability and validity of the positive and negative perfectionism scale. *Clinical Psychologist*, 15(3), 121-132.
- Egan, S., Piek, J., Dyck, M., & Kane, R. (2011). The reliability and validity of the positive and negative perfectionism scale. *Clinical Psychologist*, 15(3), 121-132.
<https://doi.org/10.1111/j.1742-9552.2011.00029.x>
- Haase, A. M., Prapavessis, H., & Owens, R. G. (2002). Perfectionism, social physique anxiety and disordered eating: A comparison of male and female elite athletes. *Psychology of Sport and Exercise*, 3(3), 209-222.
- Kundi, Y. M., Hollet-Haudebert, S., & Peterson, J. (2022). Career adaptability, job crafting and subjective career success: the moderating roles of lone wolf personality and positive perfectionism. *Personnel Review*, 51(3), 945-965.
[doi:10.1108/PR-04-2020-0260](https://doi.org/10.1108/PR-04-2020-0260)
- Lord, F. M., & Novick, M. R. (1968). *Statistical theories of mental test scores*. Addison-Wesley.
- Melrose, S. (2011). Perfectionism and depression: Vulnerabilities nurses need to understand. *Nursing Research and Practice*, 2011, Article 858497.
<https://doi.org/10.1155/2011/858497>

- Ocampo, A. C. G., Wang, L., Kiazad, K., Restubog, S. L. D., & Ashkanasy, N. M. (2020). The relentless pursuit of perfectionism: A review of perfectionism in the workplace and an agenda for future research. *Journal of Organizational Behavior*, 41(2), 144-168.
<https://doi.org/10.1002/job.2400>
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1976). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal for Educational Research*, 2, 49-60.
- Şahin, A., & Anıl, D. (2017). The effects of test length and sample size on item parameters in item response theory. *Educational Sciences: Theory & Practice*, 17(1), 321-335.
- Terry-Short, L. A., Owens, R. G., Slade, P. D., & Dewey, M. E. (1995). Positive and negative perfectionism. *Personality and Individual Differences*, 18(5), 663-668.
[https://doi.org/10.1016/0191-8869\(94\)00192-U](https://doi.org/10.1016/0191-8869(94)00192-U)Get rights and content
- Yusoff, M. S. B. (2019). ABC of content validation and content validity index calculation. *Education in Medicine Journal*, 11(2), 49-54.
- Zhou, X., Wu, S., Zhu, H., & Cai, T. (2016). Reliability and validity of the positive and negative perfectionism scale among Chinese college students. *Social Behavior and Personality an International Journal*, 44(5), 727-736.